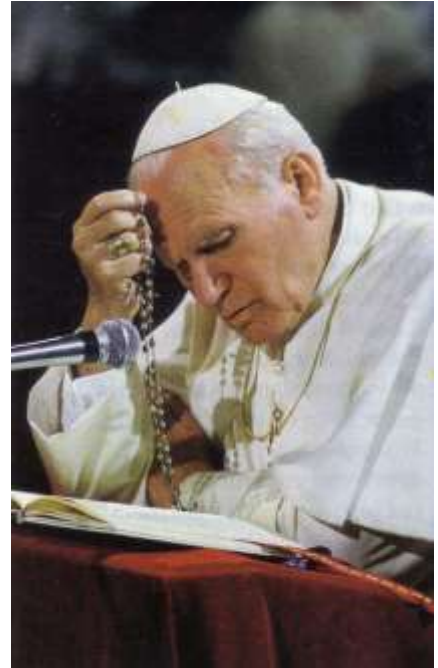

NIỀM HIẾU THẢO TRI ÂN ĐỨC THÁNH CHA GIOAN PHAOLÒ II

Chúa Nhật 2-4-2006 Giáo Hội Công Giáo Hoàn Vũ tưởng nhớ một năm Đức Thánh Cha Gioan Phaolò 2 về Nhà Cha trên Trời. Xin trích dịch phần đầu bài của ký giả GiamPaolo Mattei: "Chúng Con Đây! Chúng Con, Kẻ Lữ Hành Ngàn Năm Thứ Ba".

Thưa Đức Thánh Cha, hôm nay con đến ngồi gần Đức Thánh Cha để viết bức thư gửi đến Đức Thánh Cha. Con ngồi đây dưới hầm đèn thờ Thánh Phêrô, chỉ cách mộ Đức Thánh Cha một bước thôi. Trước mặt Đức Thánh Cha con tiếp tục chứng kiến cảnh hàng ngàn hàng ngàn người đi qua mộ Đức Thánh Cha. Họ vừa đi qua vừa cầu nguyện vừa làm dấu Thánh Giá và có người không quên gửi đến Đức Thánh Cha cái hôn triu mến. Mọi người tin tưởng nơi Cha. Đức Thánh Cha là Cha của từng người và cùng lúc là Vị Cha Chung của mọi người. Chúng con là di-tích thánh của Cha. Trong tiểu sử cuộc đời Cha cũng lồng vào tiểu sử cuộc đời chúng con nữa. Chúng con từng ở với Cha và chúng con tiếp tục ở với Cha. Đức Thánh Cha từng là Cha chúng con và vẫn là Cha chúng con. Chúng con từng là con Đức Thánh Cha và vẫn tiếp tục là con Đức Thánh Cha. Đức Thánh Cha từng "khiêu-kích" lay-động kéo chúng con ra khỏi cái thói-quen thường ngày để sống chiều-kích cao cả hơn!

Con từng biết có những người xếp hàng đến hơn 20 tiếng đồng hồ để chỉ nói với Cha duy nhất lời Cám-Ơn, để nhìn lại gương mặt Cha lần cuối, khi xác Cha đặt trong Đèn Thờ Thánh Phêrô. Những gì xảy ra vào các ngày đầu tháng Tư cách đây một năm ấy, và vẫn tiếp tục đến hôm nay, mang tâm mức rộng lớn, chưa từng xảy ra trong lịch sử. Việc bày tỏ lòng tôn kính đại đồng này vẫn còn là điều gây kinh-ngạc ngỡ-ngàng đối với tất cả. Nó là điều hiển-nhiên, tự-nhiên và trở thành yếu-tố học-hỏi nghiên-cứu tìm-tòi cách khoa-học nghiêm-chỉnh trên mọi bình diện!

Một năm vừa trải qua chúng con cứ ở mãi đây nơi căn nhà là "Công-Trường Thánh Phêrô", để sống cạnh Cha cách thiêng liêng, để cầm tay Cha trong giờ phút cuối cùng cuộc đời Cha. Các con của Đức Thánh Cha luôn ở cạnh Cha, ngày và đêm. Đức Thánh Cha nói với chúng con bằng cử điệu khiêm tốn của bàn tay và qua sự thỉnh lặng của nỗi đau đớn. Nhưng ai ai cũng hiểu Cha hết. Ngày hôm nay chúng con vẫn còn ở đây và trong tay nắm chặt bức ảnh Cha được in ra trong tiến trình phong chân phước cho Cha. Thật là sự kiện gây xúc-động, cảm-kích và đòi hỏi chúng con can đảm bước qua ngưỡng cửa của niềm hy vọng.

Chúng con không còn có thể sống như thể không hề hít thở những ngày ấy, như thể Cha, Gioan Phaolò 2, không hề giao cho từng người, một gia sản vô giá. Đó là gia tài gồm tóm trong một Lời, thu gọn trong một Người: Đức Chúa GIÊSU. Chúng con tưởng niệm Cha quá ít nếu chúng con không sống kinh nghiệm hoán cải tận gốc rễ. Mỗi hơi thở của Đức Thánh Cha, ngay cả hơi thở cuối cùng, đều mang nhịp thở của Rất Thánh Trái Tim Đức Chúa KITÔ, bởi vì, chỉ duy nhất mình Ngài mới mang lại ý nghĩa cho tất cả.

Một gia sản - hãy hoán cải trở về cùng Đức Chúa KITÔ và không sợ hãi làm điều đó - mà Đức Thánh Cha giao cho thế giới trong những ngày Đức Thánh Cha bị bệnh, làm chứng cho chiều kích chính yếu của cuộc sống con người. Trong bao nhiêu năm trời - đặc biệt cái viên đạn ác nghiệt xúc phạm bắn đi vào ngày 13 tháng 5 năm 1981 nơi Công-Trường Thánh Phêrô và được Bàn Tay Hiền Mẫu lái đi chỗ khác - Đức Thánh Cha dạy chúng con biết ý nghĩa sức sinh động của tuổi trẻ. Trong thời gian sau cùng Đức Thánh Cha chứng tỏ giá trị sự sống được kín mức từ các nguồn mạch vô kể của Đức Thánh Cha. Không ai đau khổ trong thể xác hay tinh thần có thể quên được Đức Thánh Cha.

Thưa Đức Thánh Cha, con nhớ rõ kinh nghiệm thiêng liêng Cha làm chúng con sống nơi nhà thương Gemelli trong các ngày từ mùng 1 đến mùng 10 tháng Hai và từ 24 tháng Hai đến 13 tháng Ba (2005). Đó là những ngày phải đọc dưới hình thức "dấu chỉ thời đại". Từ ngai tòa của Đền Thánh Đau Khổ của niềm hy vọng là nhà thương Gemelli - giống như mọi nhà thương, mọi giường đau khổ - Cha dạy chúng con bài giáo lý về giá trị cứu độ của khổ đau khi được chấp nhận với Đức Tin Kitô. Trong những ngày ấy nơi nhà thương Gemelli chúng con sống kinh nghiệm "thanh thần". Trong đón đau. Con nhớ rõ - như trong cuốn Album ghi lại các hình ảnh thân thương - khuôn mặt và tiếng nói của những người đến gặp Cha nơi nhà thương. Một cuộc viếng thăm với mục đích hỏi tin tức về Cha và đến nhà nguyện để cầu nguyện.

Thưa Đức Thánh Cha, con nhớ có các bệnh nhân thường lần mò đến phòng trước phòng của Đức Thánh Cha để đứng đó gần gũi với Đức Thánh Cha. Nhiều bệnh nhân phải mang theo cả các bình thở không khí. Với tất cả bệnh nhân, Cha cho đi cái gì "hơn thế nữa" để khỏi rơi vào cơn cám dỗ của chịu-trận và của mệt-mỏi. Sự kiện biết Đức Thánh Cha đang nằm nhà thương đủ trao ban phẩm giá cho cả các bệnh nhân lâm vào tình trạng xấu-hổ và lo-sợ vì các chứng bệnh khủng khiếp. Nhưng Đức Thánh Cha ở nhà thương với họ và như họ. Và cuộc viếng thăm của Cha nơi nhà thương Gemelli vào ngày 17-10-1978 chỉ vón vẹn 24 tiếng đồng hồ sau khi được bầu làm Giáo Hoàng, là cuộc viếng thăm chuẩn bị cho toàn triều đại giáo hoàng của Đức Thánh Cha!

Đức Thánh Cha biến đổi bệnh viện bách khoa Gemelli cũng như mọi nhà thương thành nơi chốn của niềm hy vọng. Con còn nhớ đôi mắt của em bé năm điều trị cùng tầng lầu với Đức Thánh Cha và được Đức Cha Stanislaw dẫn đến thăm Đức Thánh Cha. Em bé tặng Đức Thánh Cha bức tranh do chính em vẽ mà em rất thích. Con nhớ niềm hãnh diện khi em trở về dãy phòng bệnh của mình và trao lại cho các em bé bệnh nhân khác mỗi em cái chuỗi do chính Đức Thánh Cha làm phép, kèm theo cái vuốt ve trìu mến của Đức Thánh Cha gửi đến từng em.

("L'Osservatore Romano", Domenica 2 Aprile 2006, trang 9).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt